— Сърдечно благодаря, отговорил Хайнц и уловил княгинята за ръка . . .

Тогава направили разкошна сватба и княгинята била доволна, че той бил винаги пред очите ѝ. И на всеки пет минути тя въздишала и казвала:

— Аз съм неизказано щастлива!

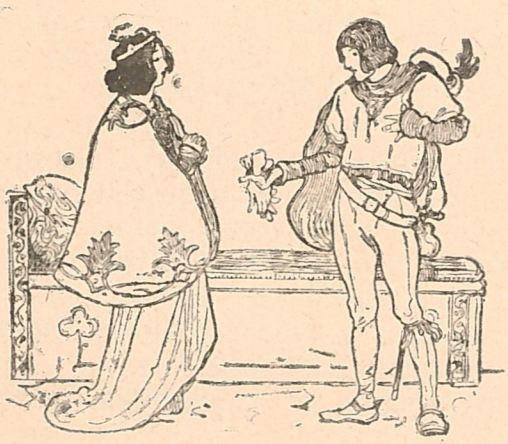
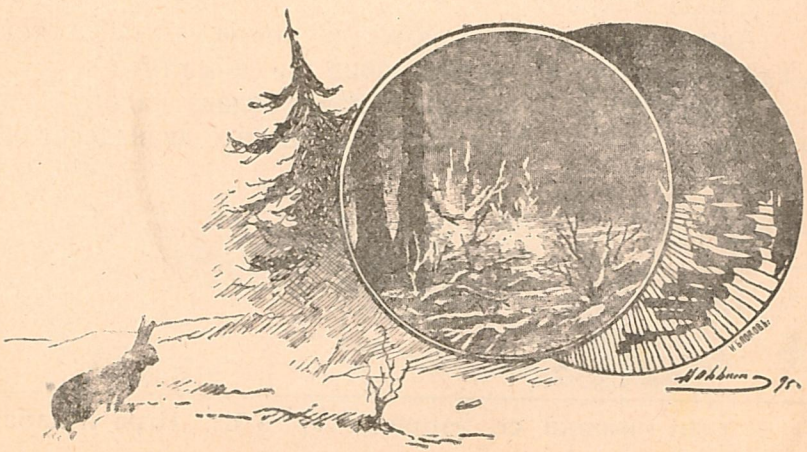
— И все пак аз не мога да ти дам никакъв сватбен подарък, отговорил Хайнц. В наследство от баща си получих само две неща. Първо — неговата благословия, която важи само за мене и не мога да я дам. — Ето второто . . . . един чифт стари ръкавици! Подарявам ти ги; само че трябва сама да ги закърпиш, защото са скъсани на пръстите.